

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

 judecând în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 21 iunie 2017 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, în propria cauză penală de către inculpatul

Citac Radu Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 29.11.2016 – 21.06.2017;

2. instanța de apel: 13.07.2017 – 04.10.2017;

3. instanța de recurs: 05.12.2017 – 30.01.2018;

 Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 21 iunie 2017, Citac Radu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal și în baza acestei norme legale, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

 Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Antoci Eugen a fost admisă și dispusă încasarea din contul inculpatului a sumei de 273, 10 lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Citac Radu la data de 01.02.2014, în jurul orelor 19:00, aflându-se în gospodăria Anei Ciobanii, din localitatea Xxxxx, r-nul Xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în locuința ultimei, de unde, în mod deschis a sustras o geantă din piele de culoare neagră, în care se afla buletinul de identitate și pașaportul fiului Antoci Sergiu, o lanternă, un set de cărți "Taro" și un tub de pastile "Extras de Valeriană", cauzându-i daună material în sumă de 273, 10 lei.

 De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu calificativele „*jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor*

altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință”.

Prin încheierea din 04.07.2017 a fost înlăturată omisiunea din conținutul dispozitivului sentinței, indicându-se categoria penitenciarului de tip semiînchis, în care acesta urmează să-și execute pedeapsa închisorii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Citac Radu, care necontestând încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, a solicitat atenuarea pedepsei penale, prin aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, cu excluderea pedepsei complimentare sub formă de amendă, pe motivul neîncadrării în câmpul muncii și imposibilității achitării ei, invocând în acest sens prevederile art. art. 75 și 76 Cod penal, cărora în opinia sa, instanța nu li-a dat nici o eficiență, deși în cauză sunt prezente suficiente circumstanțe atenuante cum ar fi: recunoașterea vinei, căința sinceră, acceptarea examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, aflarea la întreținere a trei copii minori, caracteristica pozitivă de la locul de trai, care ar permite aplicarea unei pedepse mai blânde.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Citac Radu, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului Citac Radu în fapta comisă, instanța de fond la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal și în special 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care determină scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a ei, precum și dreptul garantat a vinovatului de a beneficia de reducerea pedepsei penale în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, care îi asigură reducerea cu o 1/3 a termenului pedepsei cu închisoare, stabilită prin sentința judiciară.

Astfel, numindu-i inculpatului pedeapsa închisorii, instanța a rezultat din datele ce i caracterizează personalitatea, potrivit căror nu este la prima abatere de la lege, neîndreptățind încrederea ce i s-a acordat la prima condamnare cu suspendare, continuând activitatea criminală prin comiterea altor fapte prejudiciabile similare aducând atingere patrimoniului altei persoane, inclusiv pentru unele din ele fiind dispusă încetarea procesului penal în temeiul art. 109 Cod penală (f. d. 88), reținându-se săvârșirea infracțiunii din speță în stare de ebrietate alcoolică, precum și gravitatea ei ce în corespundere cu art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune gravă, fiind lipsa unei ocupații utile ce i-ar asigura o sursă stabilă de venit, împrejurări, care denotă caracterul intenționat a faptelor comise și lipsa tendinței de corectare și reeducare.

De rând cu aceasta instanța de apel a menționat, că caracteristica pozitivă în raport cu șirul de fapte antisociale comise de el nu reduce scopul pedepsei penale de corectarea a celui vinovat, iar achitarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, nu este altceva decât restabilirea echității sociale și obligația pe care o poartă făptuitorul față de victimă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Citac Radu, prin care solicită casarea parțială a hotărârilor judecătorești, în partea stabilirii pedepsei și emiterea unei hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, și fără aplicarea pedepsei complementare.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

- consideră că în privința sa a fost aplicată o pedeapsă prea aspră în raport cu acțiunile comise, mai mult ca atât că în cadrul examinării cauzei date a depus cerere de examinare a cauzei în procedura specială prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, adică a recunoscut total vina și s-a căit în cele comise;

- în perioada de când a comis infracțiunea încriminată și până în prezent nu a comis careva infracțiuni, are la întreținere 3 copii minori, dovada faptului dat fiind demonstrată prin actele anexate la materialele dosarului;

- instanța de judecată mi-a aplicat o pedeapsă foarte aspră - pedeapsa cu închisoare și pedeapsa cu amendă într-o sumă foarte mare, pe care eu fiind privat de libertate nu am posibilitate s-o achit.

Respectiv, despre pericolul social al acțiunilor mele eu l-am conștientizat, am recunoscut ceea ce mi se impută și reintegrarea mea socială este posibilă prin aplicarea în privința mea a unei pedepse condiționate.

6. Procurorul a depus referință privind opinia acestuia asupra recursului declarat de către inculpat, invocând că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, deoarece judecând cauza, instanțele inferioare, just au constatat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75, 79 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Judecând motivele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că acesta invocă ca temei de drept pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârile instanțelor de fond numai în partea stabilirii pedepsei, invocând că, în speță nu au fost identificate careva interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, or, acesta se caracterizează pozitiv la locul de trai, și-a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise și în instanța de fond cauza a fost examinată în ordinea prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu a aplicat în privința inculpatului alte pedepse alternative, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, Colegiul consideră necesar de evidențiat că, în art. 90 Cod penal sunt prevăzute condițiile pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, și

anume se prevede că instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovatului și considerând necesar poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând obligatoriu în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Colegiul penal lărgit menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel, a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia și corect a conchis că inculpatul a comis o infracțiune gravă, în stare de ebrietate alcoolică, nu este la prima abatere de la lege, a mai comis o infracțiune similară pentru care a fost anterior condamnat, mai mult ca atât în privința lui, anterior, a fost pornită încă o cauză penală pentru o infracțiune împotriva patrimoniului persoanei, însă aceasta a fost încetată în legătură cu împăcarea părților și având în vedere faptul că el până în prezent nu a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune, corect a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Citac Radu, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Însă, în cauză deferită judecării, se constată că, potrivit sentinței adoptate în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Citac R. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12000,00 lei, aceasta fiind menținută prin decizia instanței de apel.

La baza acestei concluzii, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer, precum și de persoana acestuia, care anterior a fost condamnat,

astfel fiind predispus de a comite infracțiuni, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi.

Colegiul penal menționează, că argumentele recurentului, precum că la stabilirea pedepsei instanța de apel, nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, și anume că *inculpatul și-a recunoscut vina*, nu poate fi reținută, deoarece recunoașterea vinei, ca circumstanță atenuantă, a fost deja luată în considerație de către instanța de apel la aplicarea pedepsei, or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorii de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 -418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, în propria cauză penală de către inculpatul **Citac Radu Xxxxx**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **27 februarie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie